

Можна виділити три типи компаній, для яких реінжиніринг необхідний і доцільний:

1. Компанії, що знаходяться на межі краху в зв'язку з тим, що ціни на товари помітно вище і (або) їх якість (сервіс) помітно нижче, ніж у конкурентів. Якщо ці компанії не почнуть рішучих кроків, вони неминуче розоряться.

2. Компанії, що не мають в поточний момент труднощів, але передбачають неминучість виникнення складних проблем, пов'язаних, наприклад, з появою нових конкурентів, зміною вимог клієнтів, зміною економічного оточення і пр.

3. Компанії, що не мають проблем зараз, не прогнозують їх у доступному для огляду майбутньому. Це компанії-лідери, які проводять агресивну маркетингову політику, не задовольняються хорошим поточним станом і бажаючі за допомогою реінжинірингу досягти кращого. [2]

За оцінками фахівців, у разі правильного проведення реінжинірингу процесу знижуються витрати, тривалість циклу скорочується на 60-90% а рівень помилок - на 40-70%.

Можна зробити висновок, що вдосконалення бізнес-процесів спрямовано на підвищення значення ключових (вимірюваних) параметрів процесу, таких як ефективність, результативність і адаптивність. Таке поліпшення обумовлює підвищення якості продукції процесу та якості управління його створення. Сучасні підходи до управління якістю і поліпшення бізнес процесів дуже тісно пов'язані і, в принципі, є різними аспектами однієї і тієї ж діяльності.

Список літератури:

1. Козаченко А.В. Практичні підходи до поліпшення бізнес-процесів [Електронна версія] // Центр дистанційної освіти «Елітаріум» //<http://www.elitarium.ru/> 2010/11/24/uluchshenie_biznes_processov.html
2. Електронний журнал RosInvest.Com. Стаття - Реінжиніринг або радикальне переосмислення ділових процесів.// rosinvest.com/page/reinzhiniring-ili-radikalnoe-pereosmyshlenie-delovyh-processov
3. Електронний журнал KlubOK.net. Стаття - Вдосконалення бізнес-процесів та бенчмаркінгу // <http://www.klubok.net/pageid624.html>

Башинська І.О., Бізюкова К.В.

РИЗИКИ ТА ЇХ УПРАВЛІННЯ У ЛІЗИНГОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Одеський національний політехнічний університет, Одеса

У світовій практиці лізинг є одним із суттєвих факторів зміни технологічного укладу та реорганізації підприємств, оскільки лізингові операції дозволяють здійснювати великомасштабні інвестиції в будь-яке виробництво. Однією з найважливіших проблем при лізингу є те, що лізингова діяльність є ризиковою. Оцінка та управління ризиками лізингових компаній – одна з найбільш актуальних тем у сучасній економіці, так як діяльність лізингових компаній є вкрай затребуваною, а високий ризик лізингових угод обумовлює необхідність управління їм.

Метою даної роботи є виявлення особливостей лізингової діяльності та ризиків, що виникають у процесі лізингу.

Основні принципи лізингових відносин: цілеспрямованість; економічність; платність; терміновість; зворотність майна.

Укладання лізингу регламентується основним договором і діючими нормами Цивільного кодексу. Невиконання умов лізингових договорів представляє наступні загрози:

- Ризик неплатежу - недотримання лізингодержувачем принципу платності і терміновості з перерахування лізингових платежів, що призводить до зниження фінансового результату і можливого збитку.
- Ціновий ризик чи ризик потенційної втрати прибутку пов'язан з можливістю зміни ціни об'єкта лізингової угоди протягом строку дії лізингового контракту. У цій ситуації лізингодавець втрачає потенційний прибуток при підвищенні цін на об'єкти лізингових угод, укладених за старими цінами. Лізингодержувач, навпаки, зазнає збитків при падінні цін на орендоване за старими цінами обладнання.
- Ризики незбалансованої ліквідності - виникають, коли лізингодавець не в змозі рефінансувати свої активні операції, терміни платежів по яких не настали, за рахунок залучення коштів на ринку позикових капіталів.
- Процентний ризик - виникає із співвідношення відсотків за банківською позикою, отриманої для фінансування лізингової угоди, і відсотків за договором лізингу. Процентний ризик можна мінімізувати, включивши в договір лізингу статтю про те, що в разі зміни процентної ставки за банківським кредитом повинна змінитися сума лізингових платежів.
- Валютний ризик - в основі лежить зміна реальної вартості суми лізингових платежів за договором лізингу за певний період. Особливо схильні до валютних ризиків ті лізингові компанії, які беруть кредити в іноземній валюті, а отримують лізингові платежі в рублях.
- Юридичний ризик - однієї з форм прояву ризику втрати об'єкта лізингу є втрата прав власності на нього в разі відсутності свідоцтва на право власності та юридично не оформленого договору лізингу. [1].

Рівень ризику залежить від об'єкта лізингової угоди:

- Обладнання, яке не підлягає демонтажу;
- Унікальне виробничє обладнання;
- Дорогое обладнання, яке важко реалізувати за прийнятною ціною. [2]

Існує кілька основних способів зниження ризиків для лізингових компаній: лімітування ризиків; зниження ступеня ризику шляхом резервування коштів на покриття непередбачених витрат; розподіл ризиків між іншими учасниками проекту; диверсифікація ризиків; страхування угоди від можливих збитків та ін..

Страхування, на відміну від інших способів зниження ризиків, володіє рядом значних переваг: ризик не уникається (тобто угода відбудеться), ризик не перекладається і не ділиться з іншим учасником, немає необхідності в окремому резервуванні коштів. Страхування лізингових операцій може гарантувати компенсацією лізингодержувачу у зв'язку з втратою (загибеллю) або пошкодженням предмета лізингу; у зв'язку з втратою доходу в результаті загибелі або пошкодження предмета лізингу, у зв'язку з обов'язком лізингодержувача відшкодувати шкоду, заподіяну життю, здоров'ю та майну третіх осіб; а також лізингодавцю у зв'язку з несплатою лізингодержувачем лізингових платежів. Страхування лізингових операцій, з одного боку, забезпечує безперервність відтворення в області лізингової діяльності, а з іншого боку, компенсує втрати і підвищує платоспроможність всіх учасників лізингової угоди.

Тому страхування лізингових операцій необхідно і доцільно в рамках захисту від ризиків при лізингових угодах. [3]

Таким чином, звертаючись в банк за фінансуванням операції за участю лізингових операцій, лізингодержувач повинен врахувати ряд факторів, які мінімізують ризики банку, а значить, дозволять йому, по-перше, отримати позикові кошти, а, по-друге, зробити це більш оперативно і на більш вигідних для себе умовах.

Список літератури:

1. Епифанов М. Управление рисками // Финансовый бизнес. 1997.
2. Газман В.Д. Лизинг: теория, практика, комментарии. - М.: Фонд "Правовая культура", 1997
3. Лещенко М.И. Основы лизинга: Учеб. пособие. - М.: Финансы и статистика, 2002.

Черепанов О. А.

ПРОБЛЕМИ РИНКУ ПОСЛУГ ВАНТАЖОПЕРЕВЕЗЕНЬ

*Науковий керівник: к.е.н., доц. кафедри економічних систем і маркетингу,
Чередніченко В. А.*

Одеський національний політехнічний університет, Одеса

Ринок послуг є складною системою відносин між виробниками та споживачами послуг, їх господарських зв'язків, соціально-економічних контактів з різними цільовими аудиторіями в процесі організації купівлі-продажу послуг. За товарно-грошових ринкових відносин пріоритетне значення мають зворотні зв'язки, які надають необхідну інформацію з попиту, реакцію споживачів на ціни, дають змогу за допомогою механізму ринкового регулювання впливати на технологію і організацію надання послуг, економічну поведінку їх продавців і покупців.

В останні роки український ринок вантажоперевезень переживає активний ріст, який обмежується лише можливостями транспортної інфраструктури. У 2007 році ринок продовжував свій розвиток, при цьому попит на послуги транспортних компаній і служб доставки в багатьох регіонах (таких як Київ та Харків) істотно випереджав пропозицію. На ринку з'явилася безліч нових компаній, що пропонують послуги транспортно-експедиторського обслуговування. У 2007 році суттєво зросла конкуренція між службами доставки і транспортними компаніями, що призводить до поліпшення якості наданих послуг.

Основна тенденція на українському ринку вантажоперевезень - це значне посилення конкуренції. Нові служби доставки і транспортні компанії, пропонують свої послуги споживачам. Найбільше посилення конкуренції відбулося на ринку автомобільних вантажоперевезень, де спостерігаються найвищі темпи зростання серед всіх видів перевезень. При цьому не всі транспортні компанії можуть надавати послуги на належному рівні, в результаті чого на ринку залишаються найбільш професійні гравці або відбувається укрупнення і злиття різних служб доставки для того, щоб підвищити якість наданих транспортно-експедиторських послуг.

За статистикою вантажообігу автомобільного транспорту збільшується, але його частка в загальному вантажообігу у порівнянні з іншими видами транспорту, залишається незначною. Це результат зниження обсягу інвестицій в галузь при немалій зношеності вітчизняного автопарку. Додаткову проблему автоперевізникам створює нездовільний стан доріг, а в міжнародному сполученні - невідповідність більшості